

Les potències clàssiques i les potències emergents en el sistema internacional: diferències i similituds

Treball Final de Grau
Grau en Ciència Política i Gestió Pública
Universitat Autònoma de Barcelona

Sanja Tabasum Rahim Huque

Glossari:

AOD: Ajuda Oficial al Desenvolupament

Asian – Pacific Economic Cooperation: APEC

Brasil, Rússia, Índia, China, South Africa: BRICs

Consell de Drets Humans: CDH

Consell de Seguretat de Nacions Unides: CSNU

Drets Humans: DDHH

Dispute Settlement Body: DSB

Estats Units d'Amèrica: EUA

Friends of Anti-Dumping Negotiations: FANs

Guerra Freda: GF

Grup dels set: G-7

Grup dels deu: G-10

Grup dels vint: G-20

Índia, Brasil i Sudàfrica: IBSA

Nacions Unides: NU

Non-agricultural Market Acces: NAMA

Objectiu de Desenvolupament del Mil·leni: ODM

Objectius de Desenvolupament Sostenible: ODS

Operacions Manteniment de la Pau: OMPs

Organització Internacional: OI

Organització Mundial del Comerç: OMC

Relacions Internacionals: RRII

Sistema Internacional: SI

Unió Africana: UA

Unió Europea: UE

ÍNDEX

1. Introducció	3
2. El concepte de poder en les Relacions Internacionals	4
2.1 <i>Realisme</i>	4
2.2 <i>Liberalisme</i>	4
2.3 <i>Estructuralisme</i>	4
2.4 <i>Constructivisme</i>	4
3. Les potències internacionals	5
4. Índex del poder: <i>soft power</i> i <i>hard power</i> en les potències internacionals	6
4.1 <i>Joseph Nye: Hard Power i Soft Power</i>	6
4.2 <i>Resultats: Índex de poder</i>	7
5. El comportament de les potències internacionals en el Sistema Internacional	7
5.1 <i>Les potències clàssiques i les potències emergents en el sí de les OIs: Japó, Alemanya, Índia i Sudàfrica en el CDH, la OMC i en l'agenda post-ODMs.</i>	8
5.2 <i>El comportament de les potències clàssiques i emergents enfront a la potència hegemònica: softbalancing o bandwagoning?</i>	11
6. Conclusions	12
BIBLIOGRAFIA	13

Paraules: 3150

1. Introducció

Després de la Segona Guerra Mundial i en el període de la post GF, els EUA va ser la potència hegemònica que va definir les normes i establir les regles del SI. Però en un context actual de globalització creixent i interdependent, la naturalesa del poder ha canviat. Les interaccions entre les grans potències i les potències emergents han esdevingut una característica central de la política internacional. Aquestes potències emergents modifiquen l'ordre institucional i normatiu del SI a través de l'ús de les diferents dimensions del poder (Hurrell 2015).

Aquest treball té com a propòsit l'estudi de les potències internacionals i el poder. El plantejament d'aquesta investigació es fonamenta en la següent pregunta: Quines són les diferències entre una potència clàssica i una potència emergent? Per abordar aquesta qüestió es plantegen tres hipòtesis: (a) les potències emergents fan més ús del *soft power*, (b) les potències emergents són més actives en la promoció de nous valors, (c) les potències emergents fan menys ús del *bandwagoning*. Per verificar les hipòtesis portaré a terme la següent metodologia: (1) revisaré la literatura sobre el concepte de poder i potència (així com les tipologies que se'n deriven) d'acord amb les principals teories de les RRII, (2) definiré poder segons Joseph Nye per posteriorment dur a terme el càlcul de l'índex de poder de 17 països que ens permetrà quantificar l'ús *hard power* i *soft power* d'aquestes potències. A través de la construcció d'indicadors podrem observar la disposició dels recursos dels Estats, (3) em centraré en quatre casos d'estudi: dues potències clàssiques (Japó i Alemanya) i dues potències emergents (Índia i Sudàfrica). L'objectiu és analitzar l'ús del poder i el comportament d'aquest en les OI: la cimera post-ODS, la OMC i el CDH (fent referència al DDHH). (4) També veure quina és la seva posició respecte a la potència hegemònica (EUA): *fan softbalancing* o *bandwagoning*?

2. El concepte de poder en les Relacions Internacionals

Baldwin ens diu que el rol de poder en les RRII és una discussió presents des dels temps de Tucídides (Baldwin 2003). El concepte de poder ha estat tradicionalment objecte de controvèrsies, de fet podem trobar diverses definicions però aquestes no són compartides ni acceptades per l'acadèmia (Morgenthau 1948; Waltz 1954; Strange 1994). Podem parlar de poder fent referència a les seves diferents dimensions: control, coerció, força, dissuasió, promoció valors, influència i atracció. En aquest apartat revisaré el concepte de poder des de les principals teories de les RRII.

2.1 Realisme

Els realistes identifiquen poder com els recursos materials, econòmics i militars com per exemple: la mida de la població i territori, capacitat econòmica, recursos militars i recursos naturals (Morgenthau 1948; Waltz 1979, p.131). Per tant, poder és sinònim de geopolítica ja que assumeix elements estructurals: capacitats i recursos.

2.2 Liberalisme

El principi del liberalisme assumeix que els humans tenen qualitats racionals que els condueixen a cooperar sense fer ús de la guerra (Russett 2007). Aquesta cooperació basat en interessos es reflecteix en les institucions. En aquí poder, és "la capacitat de projectar els interessos nacionals en les OI i aconseguir que les polítiques domèstiques siguin adoptades per la resta d'actors del SI" (Slaughter, s.d)

2.3 Estructuralisme

L'estructuralisme entén el poder des de la lògica del càlcul racional. Poder és a la capacitat de preveure els costos i els beneficis de cada decisió, per modificar i influenciar en la conducta d'una persona o un grup de persones si les seves decisions són errònies. El poder estructural també s'anomena poder relacional, ja que "determinen com i quan es relaciona l'Estat amb altres actors, les empreses, les corporacions i les persones" (Strange 1994, p.25).

2.4 Constructivisme

A diferència de les teories de les RRII, el constructivisme dóna importància al significat que tenen els objectes i els conceptes per l'ésser humà (Ruggie 1998). El poder segons el constructivisme és una estructura d'identitat i interessos. Aquest poder pot evidenciar-se en

dues formes: (1) Imposant interpretacions normatives, identitats i autoritat moral fent ús del discurs; (2) imposant significats en els objectes materials i les seves funcions. Ambdues formes de poder fan ús de l'atracció d'idees i la capacitat de constrènyer el canvi d'idees i d'identitats en els actors.

3. Les potències internacionals

El poder és una característica inherent de tot Estat amb recursos materials. Aquests Estats anomenats potències internacionals es classifiquen segons el poder que posseeixen en el SI. Potència és l'actor internacional, de caràcter estatal, que té la capacitat d'estructurar el SI a través de les seves idees, valors i recursos materials que disposa. La potència és un agent amb la capacitat d'incidir i constrènyer les relacions institucionals, formals i no formals.

Troblem 5 tipologies de major a menor possessió de poder¹:

Tipologia	Característiques
Superpotència	Neix a l'inici de la GF Actor hegemònic en l'esfera econòmica, militar i cultura. Capacitat de lideratge en conflictes internacionals EUA
Potència clàssica²	Denominació història (Congrés de Viena) Aspira a ser superpotència Gran capacitat militar, econòmica, cohesió interna. Contribueix a l'ordre institucional Membres permanents CSNU, Japó i Alemanya
Potències mitjanes	Es troben entre gran potència i <i>small state</i> Aporten estabilitat i cohesió al SI <i>Statu quo</i> : no conflictes Actives en les institucions multilaterals
Potències regionals	Capacitat econòmica per liderar la regió Suficients recursos materials per establir ordre en la regió
Potències emergents	Aspiren a gran potència Creixement econòmic i desenvolupament

¹ Per veure definició completa de tipologies de potencia, veure Annex 2, taula 1.

² També anomenada gran potencia.

	Identitat, promou DDHH i valors globals Lideratge en institucions
--	--

4. Índex del poder: *soft power* i *hard power* en les potències internacionals

4.1 Joseph Nye: Hard Power i Soft Power

Abans de l'aparició de potències emergents Nye l'any 1990 conceptualitza una nova tipologia de poder anomenat *soft power* i amplia el concepte de *hard power*. Segons Nye ambdós són importants, el *soft power* no és substituït del *hard power*, poden ser complementaris.

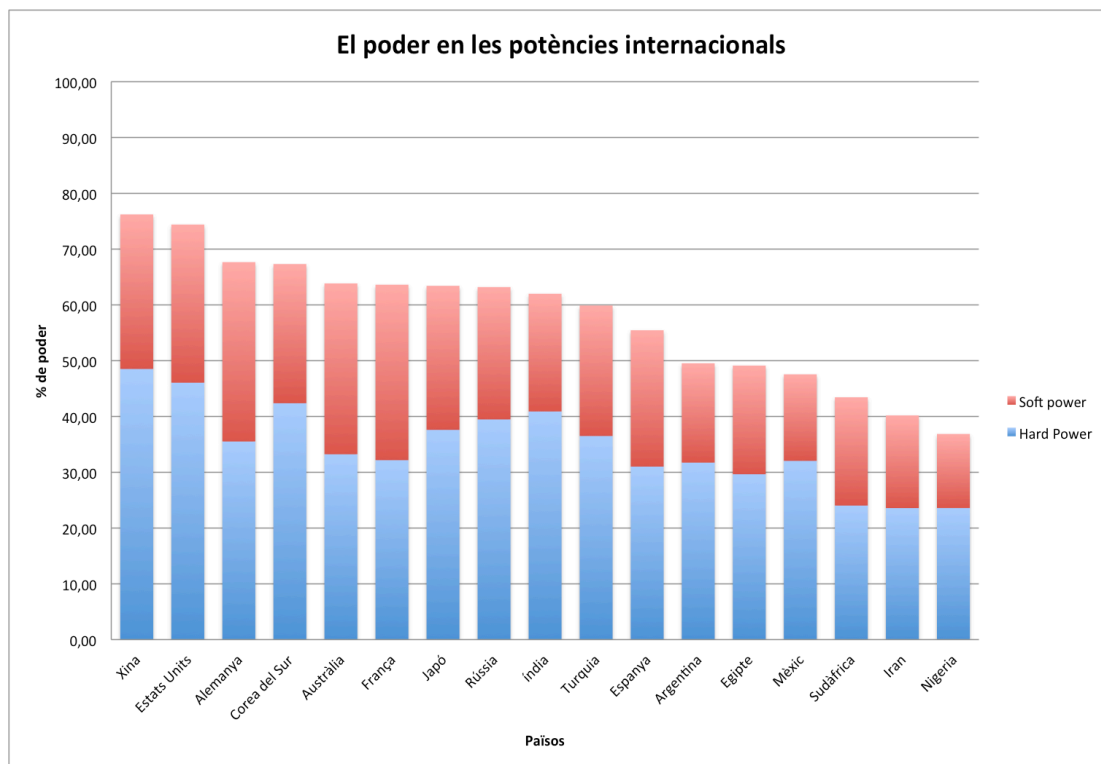
- a) El *hard power* és una forma de poder antiga i tradicional en les RRII. Per poder dur ens referim al concepte proposat pel realisme, les capacitats tangibles d'un Estat. "És la capacitat d'aconseguir els resultats esperats a través de l'ús del poder econòmic o el poder militar" (Nye 2004, p. 5). Per la consecució d'aquests resultats es fan ús de mitjans positius o negatius. Aquest són: Coerció, autoritarisme i inducció. Per últim, el poder dur es característics dels governs. Per exemple la creació de forces armades està més vinculat a l'Estat. (Nye 2004).
- b) El *soft power* consisteix en aconseguir indirectament el que un actor vol. "*Soft power* es l'habilitat de configurar les preferències dels altres. No s'utilitza la coerció sinó és coopta" (Nye 2004, p. 5). No es merament influencia i persuasió, sinó la capacitat d'atracció a través de mecanismes poc visibles. Aquesta habilitat resta en eines com polítiques que es doten de legitimitat, l'autoritat moral, capacitat d'*agenda setting*, etc. (Nye 2004, p. 6).

El *soft power* inclou tres recursos:

- 1) Cultura: és el patró de comportament compartit entre un grup de persones. Es conforma de pràctiques comunes: la llengua, tradicions populars, l'art, la música, etc. Aquesta es fomenta mitjançant el contacte entre persones;
- 2) Posseeixen i manifesten valors universal com per exemple els DDHH, la pau, la democràcia i la llibertat;
- 3) I projecció exterior, és a dir, polítiques exteriors que tenen un impacte en el SI i són atractives per la resta d'Estats. Com per exemple, posar facilitats per l'establiment d'una empresa (*easy business*).

4.2 Resultats: índex de poder

En aquest apartat es publiquen els resultats del càlcul de l'índex de poder de 17 països³ mitjançant 34 indicadors⁵ de *soft power* i *hard power*.

En aquest gràfic podem observar la disposició del *hard power* i *soft power* en 17 països. Els països amb més *hard power* són: Xina, EUA i Alemanya. La mitjana de poder dur en les potències clàssiques és de 38,65% i en les potències emergents és de 35,16%. Pel que fa al *soft power*, la mitjana en les potències clàssiques és de 28,16% i en les potències emergents és de 20,87%. Per tant, les potències clàssiques tenen més *soft power* que les potències emergents.

5. El comportament de les potències internacionals en el Sistema Internacional

5.1 Les potències clàssiques i les potències emergents les OI: Japó, Alemanya, Índia i Sudàfrica en l'agenda post-ODMs, la OMC i el CDH.

³El grup de control s'ha escollit segons les tipologies de potències. Veure annex 1: p. 3, taula 2.

⁴La disposició i la varietat de països escollits permet donar representativitat i igualtat a tots els continents.

⁵Per veure quins indicadors s'han utilitzat pel càlcul de poder, mirar annex 2: p.2 taula 3.

⁶Per veure càlcul d'indicadors, mirar annex 3: p.4, taula 4 - 44

I. L'agenda post-ODMs: la capacitat d'*agenda setting* i la projecció com a potència

Al Setembre del 2015, els Estats es van reunir per debatre sobre l'agenda 2030. En aquesta cimera els Estats mitjançant els discursos a la plenària van fer valoració dels ODMs i les futures línies que cal seguir. D'una banda trobem, les potències clàssiques, Japó i Alemanya:

- a) Japó, es reconeix a sí mateix com a una potència clàssica i alhora regional per dues raons. Primerament, des de fa més de 60 anys Japó ha aportat més de 330 bilions en l'AOD el que demostra la seva capacitat material però també la projecció exterior (*soft power*). Segonament, Japó es compromet a liderar la renovació en infraestructures a tota Àsia i posar fi a la pobresa regional. Japó té objectius específics en que treballar però no està d'acord amb l'agenda ja que no està enfocada al desenvolupament. Tot i això, es mostra molt consensual amb els ODS ja finalment accepta tots els objectius.
- b) Respecte a Alemanya, aquest ni participa a la plenària ni lidera cap ODS, però si ha deixat constància mitjançant documents les seves prioritats (creació llocs de treball, preservar la natura, liderar la governança global...). Tanmateix, la Cancellera Merkel considera que Alemanya ha de ser un actor líder en els ODS essent un Estat que pot garantir seguretat a altres Estats com ho fa amb la UE (i resoldre la crisi dels refugiats perquè està enllaçat amb la sostenibilitat) (Euractiv 2015). Així doncs també es mostra com una gran potència amb capacitat de vetllar per la seguretat del SI.

D'altra banda trobem, les potències emergents, l'Índia i Sudàfrica:

- a) L'Índia ha assolit grans avanços gràcies als ODM, per aquesta raó aquest es projecta com un país creixent i la seva aprovació als ODM és vital⁷. L'Índia ha liderat la proposició de dos objectius: el creixement econòmic i el consum responsable, dos metes que van lligades a la seva condició d'emergent. Alhora, el govern ha manifestat públicament que tot i comprometre's amb la societat internacional⁸, els objectius no estan adequadament plantejats perquè cal assolir satisfactòriament els ODMs abans d'implementar un altre agenda. També pel govern federal implica invertir més de 500 bilions € per any i possiblement encara un procés de descentralització per donar més poder als ens locals que s'encarreguen de proveir els serveis bàsics, fet que pot desestabilitzar el continent. (Devasher, 2015).

⁷ Sense la reducció de desigualtat a l'Índia no es possible aconseguir els ODS globalment.

⁸ Durant les negociacions dels ODS, l'Índia ha mantingut el silenci fins a la cimera post-ODS ja que no estava d'acord amb el plantejament.

- b) Pel que fa a Sudàfrica s'integra dintre de la Posició Comuna d'Estats Africans i la UA. Els Estats africans s'han unit per tenir més veu dintre de les NU i així ho han fet liderant la inclusió la dimensió subregional en termes econòmics i la necessitat de treballar un una agenda més orientada en blocs i continents. Reivindiquen la necessitat d'eradicar la pobresa i demanen l'increment de l'AOD dels països del Nord, fent èmfasi que un cop el Sud hagi emergit també participarà amb més donacions. Així doncs, tant Sudàfrica com la UA presenten expectatives de creixement vinculats a les característiques d'una potència emergent i alhora volen busquen més impacte, raó per la qual s'han unit.

II. OMC: La participació en les negociacions, la utilització del DSB i les coalicions.

La OMC és un espai de negociació on s'exposen els interessos dels Estats i la seva capacitat d'aconseguir certes demandes per tal de no bloquejar les negociacions mitjançant el DSB. En aquí trobem diferents comportaments:

- a) En el cas de l'Índia des de que va ser nomenat potència emergent, la seva participació ha incrementat. Primerament, "L'Índia s'ha tornat un membre actiu en el *decision-making*, on grups reduïts d'Estats decideixen la seva posició" (Narlikar 2012, p.351). Segonament, l'Índia és en un dels Estats que més utilitza el DSB. "Entre el 1949 i el 1994 només va portar un panel al DSB" (Narlikar 2012, p. 351) . En els últims anys l'Índia es posiciona com el cinquè país que més utilitza el DSB. Alhora, l'Índia s'ha convertit en un *veto-player* on utilitzant el principi de consens ha bloquejat negociacions fins que s'han acceptat les seves demandes (i.e l'any 2005, amb la coalició NAMA-11 va bloquejar les negociacions fins aconseguir flexibilitat en l'apertura de mercats per bens industrials).
- b) Contràriament trobem a Sudàfrica com a *statu quo*. Aquest no ha interposat queixes al DSB, però si ha respost a queixes. Efectivament no utilitza els instruments de bloqueig de la OMC, però si lidera la creació de coalicions (i.e el G-20 i el Grup Africà). Sudàfrica no té una estratègia diplomàtica clara ja que prioritza assolir acords que beneficiïn els interessos nacional, però cerca reconeixement internacional, per aconseguir-ho s'alia amb Índia i Brasil per poder erosionar l'ordre predicat pels Estats occidentals.
- c) Pel que fa a Alemanya aquest juga amb l'avantatge de la sobrerepresentació mitjançant la participació de la UE. Els seus interessos són equivalents als altres 28 Estats. Alemanya com a membre individual no ha fet mai us del BDS però si fem

referència aquest com a UE n'ha fet ús 96 cops. Per fer front a les demandes desitjades es posiciona sempre amb la aliança amb més pes, és a dir, amb els EUA.

- d) D'altra banda trobem a Japó que actua com un Estat neutre dintre del marc de la OMC. Tot i que no participa activament en les conferències ministerials té la capacitat de construir blocs per recolzar els seus propis interessos. Així ho ha fet per resoldre diferències al DSB, per exemple va enderrocar la restricció de Xina en "components estranys de terra natural" (BBC, 2012). Japó es part de 5 coalicions formalitzades: APEC, G-10, NAMA, FANs i Propietat Intel·lectual. Tot i que aquest grups són molt diversos Japó sempre busca el recolzament dels EUA, principalment per frenar el creixement de la Xina.

III. CDH: La ratificació dels tractats essencials i la garantia dels DDHH.

Un dels components del *soft power* són els valors que promouen els Estats entre aquests hi consten els DDHH. En el casos d'estudi escollit podem observar que cap d'ells ha ratificat tots els tractats essencials⁹. També si ens hi fixem en els governs nacionals i concretament observem l'estat d'un dels drets principals, el Dret a la Vida, aquest no és garantit ja que encara es fa ús de la pena de mort. Aquest són els casos de Japó i l'Índia¹⁰:

- A l'Índia des de l'any 2014 no s'ha fet cap execució ja que es troba en procés d'eliminar la pena de mort però el Tribunal de Justícia segueix emetent jurisdiccions i sentències de mort. "El mateix 2014, es va condemnar 15 presos a mort justificant que aquests patien malalties inexplicables" (HRW, 2015). L'agost de 2015 després de moltes reivindicacions internacionals la Comissió Jurídica de l'Índia va emetre un informe favorable a la abolició de la pena de mort sempre i quan es mantinguin en casos de crims de guerra i terrorisme (Amnistia Internacional, 2015).
- Japó, també contempla la sentència de mort en els casos que s'hagin comès homicidis. Alhora AI també ha reportat l'existència d'execucions extrajudicials violant així els Tractats de DDHH que ha ratificat i la seva Constitució.¹¹

⁹ Veure llistat de tractats dels Drets Humans a Annex 5, p. 28, taula 46.

¹⁰ Si ens fixem a la taula de ratificació (annex 5, p. 29, taula 47), ambdós Estats no han ratificat ni signat els Tractats 3 i 4 sobre la Convenció dels Drets Civils i Polítics i el Protocol Opcional de la Convenció en referència a la pena de mort.

¹¹ Durant el 2016 s'ha executat a dues persones.

- Pel que fa a Sudàfrica i Alemanya legalment van abolir les sentències de mort a l'any 1995 i 1987. Però en el cas de Sudàfrica existeixen casos de mort sota tortura o execucions extrajudicials (HRW, 2015).

En conseqüència, ens trobem que tant les potències emergents com les potències clàssiques (Japó), existeixen greus violacions de DDHH.

5.2 El comportament de les potències clàssiques i emergents enfront a la potència hegemònica: *softbalancing* o *bandwagoning*?

Un dels possibles factors que poden determinar les diferències entre una potència clàssica o potència emergent és el tipus de relació que manté amb la potència hegemònica (EUA). Per qualificar la relació entre aquest s'ha dut a terme un anàlisi qualitatiu de la posició que prenen en les OI anteriors respecte els EUA segons la teoria de Waltz¹²: *bandwagoning* o *softbalancing*. A continuació es presenta una taula resum on s'identifica el tipus de relació i les principals raons.

Taula 1. Relació entre els casos d'estudi i la potència hegemònica

Alemanya	<i>Bandwagoning</i>	En la OMC està representada mitjançant la UE i aquest sempre busca el recolzament dels EUA. La UE busca acords comercials (TTIP) que busquin els seus propis interessos, per aquesta raó no desafia els EUA.
Japó		La relació entre EUA i Japó sempre s'ha mantingut forta però a causa del creixement de la Xina, Japó ha hagut d'apropar-se més. Per aquesta raó ha començat a utilitzar més el DSM per resoldre les seves disputes.
Índia	<i>Softbalancing</i>	Vol erosionar el poder dels EUA, així ho ha demostrat en les rondes de Doha l'any 2003, bloquejant tot els acords liderats pels americans. El grup IBSA- BRICs va néixer com una coalició de grup de països emergents però també una estratègia per constrènyer les institucions multilaterals com la OMC, i debilitar el poder de EUA.
Sudàfrica		No té una posició clara. Vol erosionar el poder dels EUA per ser reconegut com a potència emergent. Els EUA ajuda a la cooperació al desenvolupament de Sudàfrica.

¹² Veure definicions annex, p.29

6. Conclusions

En conclusió, responent a la pregunta d'investigació i les hipòtesis formulades trobem que:

(a) Les potències clàssiques i les potències emergents posseeixen característiques descriptives similars. Però, quantitativament, podem concloure que les potències clàssiques tenen més *soft power* que les potències emergents.

(b) Les potències emergents són actives en la promoció de valors en les OI, això ho han demostrat en la cimera post ODMs. No obstant, el seu comportament no és significatiu perquè per exemple les polítiques dels governs nacionals es contradiuen amb els valors que promouen.

(c) Podem afirmar que les potències emergents tendeixen a fer *softbalancing* als EUA però segons el moment i els interessos domèstics també poden fer *bandwagoning*.

BIBLIOGRAFIA

African Union, *Common Position (CAP) on the post-2015 development agenda*, accessible a <<http://www.salo.org.za/common-african-position-cap-on-the-post-2015-development-agenda/>> (Consultat el 26/4/2016)

ALGOSAIBI, A.R.G. (1965), "The Theory of International Relations: Hans J. Morgenthau and His Critics", *International Studies Association: Wiley*, 8,4. Disponible a <<http://www.jstor.org/stable/3013729>> (Consultat el 6/12/2015)

ALMEIDA, T. i HORNSBY, D. et al. (2014), "African emerging powers", *Norwegian Peacebuilding Resource Centre* Disponible a <https://www.ces.uc.pt/myces/UserFiles/livros/1097_4efe8a9991f3aa4f0cf563f62937aab8.pdf> (Consultat el 10/03/2016)

Amnesty International (2014), "Japan: secret execution a stain on a justice system", 26 de Juny <<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2014/06/japan-secret-execution-stain-justice-system/>> (Consultat el 26/4/2016)

Amnesty International (2016), *Amnesty International Report 2015/2016: The state of the World's Human Rights*, 23 de Febrer <<https://www.amnesty.org/en/documents/pol10/2552/2016/en/>> (Consultat el 23/4/2016)

BALDWIN, D. (2013), "Power in International Relations", Carlsnaes, W. et al. *"Handbook of International Relations"*, London: SAGE Publications, pp. 273 – 297.

BBC (2012), "US, Japan, EU challenge China on rare earths on WTO", 13 de Març <<http://www.bbc.com/news/business-17359230>>

BLACK, R. i HORNSBY, D. (2016), "South Africa's bilateral relationships in the evolving foreign policy of an emerging middle power", *Commonwealth & Comparative Politics*, DOI: 10.1080/14662043.2016.1151164 (Consultat el 27/4/2016)

BLAREL, N. (s.d), "India's Soft Power: From Potential to reality?", *London School of Economics* <<http://www.lse.ac.uk/IDEAS/publications/reports/pdf/SR010/blarel.pdf>> (Consultat el 9/4/2016)

BULL, H. (1977), *The anarchical society: A Study of Order in World Politics*, London: Macmillan Press.

CORNIDE, W. (1966), "The Power Balance and Germany", *Survival*, 8, 5.

Congressional Research Service (2014), "U.S. – Japan Economic Relations: Significance, prospects, and Policy options", 18 de Febrer <<https://www.fas.org/sgp/crs/row/RL32649.pdf>> (Consultat el 9/4/2016)

DASGUPTA, K, (2015), "India's silence on sustainable development is alarming", *The hindustantimes* <<http://www.hindustantimes.com/analysis/india-s-silence-on-sustainable-development-goals-is-alarming/story-sBfLCpQwdP4Zf6Mwiq5X8H.html>> (Consultat el 1/5/2016)

DER WESTHUIZEN J.V (1998), South Africa's emergence as a middle power, *Third World Quarterly*, 19, 3, 435-456, < <http://dx.doi.org/10.1080/01436599814334> > (Consultat el 9/03/2016)

DEVASHER, M. (2015), "Why India could make or break the success of SDGs", *The Asian Foundation*, <http://asiafoundation.org/2015/10/14/why-india-could-make-or-break-the-success-of-sdgs/> (Consultat el 27/4/2016)

Euractiv (2015), "Germany seeks leading role in implementing SDGs", 25 de Setembre < <http://www.euractiv.com/section/development-policy/news/germany-seeks-leading-role-in-implementing-sdgs/>> (Consultat el 27/4/2016)

FLEMES, D. (2007), "Conceptualising Regional Power in International Relations – Lessons from the South African Case", *German Institute of Global and Area Studies*, < http://edoc.vifapol.de/opus/volltexte/2009/1613/pdf/wp53_flemes.pdf> (Consultat el 9/4/2016)

HANSON, G.H. (2012), "The Rise of Middle Kingdoms: Emerging Economies in Global Trade", *The Journal of Economic Perspective: American Economic Association*, 26, 2.

HRW (Human Rights Watch) (2015), "World Report 2015: South Africa", Disponible a < https://www.hrw.org/sites/default/files/related_material/southafrica_3.pdf> (Consultado el 6/5/2016)

HRW (Human Rights Watch) (2016), Japan, < <https://www.hrw.org/asia/japan>> (Consultado el 6/5/2016)

HRW (Human Rights Watch) (2014), "World Report 2015: India", Disponible a < <https://www.hrw.org/world-report/2015/country-chapters/india>> (Consultado el 6/5/2016)

HRW (Human Rights Watch) (2015), "World Report 2015: European Union", Disponible a < <https://www.hrw.org/world-report/2015/country-chapters/croatia-european-union-france-germany-greece-hungary-italy>> (Consultado el 7/5/2016)

HURREL, A. (2006), "Hegemony, liberalism and global order: what space for would be great-powers?", *International Affairs*, 89,1 1-19.

HURREL, A. (2007), "One world? Many Worlds? The place of regions in the study of international society", *International Affairs*, 83, 1.

HURREL, A. (2015), "Can be the Study of Global Order be De-centred", *Power and Region in a Multipolar Order*, 2.

JOORDAN, E. (2003), "The Concept of middle power in International Relations: Distinguishing between emerging middle powers and traditional middle powers". *Politikon: South African Journal of Political Studies*, 30, 1.

KAPPEL, R. (2011), "The Challenge to Europe: Regional Powers and the Shifting of the Global Order", *Intereconomics*, 5.

KAPPEL, R. (2014), "Global Power Shifts and Germany's New Foreign: Policy Agenda", *Strategic Analysis*, 38, 3, 341-352.

KISSINGER, H.A. (1956), "*The Congress of Vienna: A Reappraisal*", Cambridge University Press: *World Politics*, 8, 2.

KRICKOVIC, A. (2015), "All politics is regional: emerging powers and the regionalization of Global Governance", *Global Governance*, 21, 557 – 577.

KESSIE, E. et al (s.d), "African Countries and the WTO Negotiations on the Dispute", <http://www.ictsd.org/downloads/2008/05/african-countries-and-the-wto-negotiations-on-the-dispute-settlement-understanding.pdf> (Consultat el 1/5/2016)

KEOHANE, R. et al (1987), "Power and Interdependence Revisited". *International Organizations*, 40,1.

KEOHANE, R. et al. (1988), "Power and Interdependence in the Information Age". *Foreign affairs*. Disponible en línea <<https://www.foreignaffairs.com/articles/1998-09-01/power-and-interdependence-information-age>> (Consultat 24/10/20015)

La vanguardia (2014), "India provoca el fracaso del primer acuerdo comercial de la OMC en 20 años", 1 d'Agost <<http://www.lavanguardia.com/economia/20140801/54413401654/india-provoca-fracaso-primer-acuerdo-comercial-omc-20-anos.html>>(Consultat el 1/5/2016)

LAWAN, S. (2015), "An African take on the Sustainable Development Goals", 13 d'Octubre, <<http://www.brookings.edu/blogs/africa-in-focus/posts/2015/10/13-sustainable-development-goals-africa-lawan>> (Consultat el 26/4/2016)

MAY, C. (1996), "Strange Fruit: Susan Stragen's theory of structural power in the international political economy", *Global Society*, 10, 2.

MEARSHEIMER, J.J. (2001), *The tragedy of Great Power Politics*, Norton & Company: New York.

Meti Journal (s.d), "Why is the WTO important for Japan?", <http://www.meti.go.jp/english/publications/pdf/journal2015_05b.pdf> (Consultat el 1/5/2016)

MICHAPOLOUS, C. (2014), *Emerging Powers in the WTO: Developing Countries and Trade in the 21st Century*, United Kingdom: Palgrave Macmillan.

MORGENTHAU (1948), *Politics Among Nations: The Struggle for Power and Peace*, Alfred A. Knopf, Nueva York.

NARLIKAR, A. (2010), *New Powers: How to become one and how to manage them, First edition*, New York: Columbia University Press.

NARLIKAR, A. (2012), "India and the World Trade Organization", Smith, S. et al, *Foreign Policy: Theories, actors, cases*, 2ªedició, Oxford: Press University.

NYE, J. (2004), *Soft Power: The Means to Success in World Politics*, first edition, New York: Public Affairs.

NYE, J. (2006), "Think again: Soft power". *Foreign affairs*. Disponible en línea a <<http://foreignpolicy.com/2006/02/23/think-again-soft-power/>> (Consultat el 18/11/2015)

NYE, J. (2008). *The Powers to Lead*, New York: Oxford University Press.

OGUNNUBI, O. i OKEKE, (2015), "South Africa's foreign policy and the strategy of soft power", *South African Journal of International Affairs*, 22, 1, 23-41.

OHRC (Human Rights Council) (2016), Ratification of 18 International Human Rights Treaties, Status of ratification Interactive Dashboard, < <http://indicators.ohchr.org>> (Consultat el 1/5/2016)

OMC (2016), Grupos en el marco de las negociaciones, Programa de doha < https://www.wto.org/spanish/tratop_s/dda_s/negotiating_groups_s.htm#grp026> (Consultat el 5/5/2016)

O'NEILL, J. (2007), "Beyond the BRICs: A look at the next 11" a Beyond the Brics. <<http://www.goldmansachs.com/our-thinking/archive/BRICs-and-Beyond.html>> (Consultat el 18/11/2015)

PAUL, T.V. (2005), "Soft Balancing in the Age of U.S. Primacy", *MIT Press*, 30,1. <<http://www.jstor.org/stable/4137458>> (Consultat el 10/03/2016)

RAMON, J.A. (2015), "Sustanaible Goals: From the MDGs to the SDGs", 25 de Març <<http://www.rappler.com/thought-leaders/87791-sustainable-development-mdg-sdg>>

REED, W. (2003), "Information, Power and War", *The American Political Science Review*, 97,4. Disponible a <<http://www.jstor.org/stable/3593028>> (Consultat el 13/12/2015)

RUGGIE, J. (1998), "What makes the world hang together? Neo-utilitarianism and Social Constructivism", *International Organization*, 52,4.

RUSSET, B. (2013), "Liberalism", Dunne, T. et al, *International Relations Theory: Discipline and theory*, 3ª edición, Oxford: Press University, pp.94-113.

SANAHUJA, J.A. (2013), "Narrativas del multilateralismo: efecto Rashomon y cambio de Poder", *Revista CIDOB d'Afers Internacionals*, 101.

SLAUGHTER, A.M (s.f), "International Relations, principal theories", disponible en línea a https://www.princeton.edu/~slaughtr/Articles/722_IntlRelPrincipalTheories_Slaughter_20110509zG.pdf (Consultat el 7/5/2016)

South African Government, Minister Jeff Radebe speak on High Level Conference on Sustainable Development Goals (SDGs), < <http://www.gov.za/speeches/minister-jeff-radebe-speaks-high-level-conference-sustainable-development-goals-sdgs>> (Consultat el 15/4/2016)

STRANGE, S. (1994), *Market and States*, London: Bloomsbury.

The Economics (2013), Can India become a great power?, 27 de Març < <http://www.economist.com/news/leaders/21574511-indias-lack-strategic-culture-hobbies-its-ambition-be-force-world-can-india>> (Consultat el 16/4/2016)

TRUYOL, S. (1974), *La sociedad internacional*. Madrid: Alianza Universal.

United Nations, *Statement by President Jacob Zuma at the 70th Session of the United Nations General Assembly during the "UNI Summit for the Post 2015 Development Agenda*, New York 27.9.2015 < <https://sustainabledevelopment.un.org/content/documents/20838south-africa.pdf>> (Consultat el 26/4/2016)

United Nations, *Statement by H.E. MR.Narendra MODI, Primer minister of India at the United Nations Summit for the adoption of the post-2015 development agenda*, New York 25.9.2015 < <https://sustainabledevelopment.un.org/content/documents/20265india.pdf>> (Consultat el 27/4/2016)

United Nations, *Statement by Mr. Shinzo Abe, Prime Minister of Japan at the United Nations Sustainable Development Summit 2015*, < <https://sustainabledevelopment.un.org/content/documents/20968japans.pdf>> (Consultat el 27/4/2016)

U.S. Department of State (2015), "U.S. – South Africa Relations", 7 d'Octubre < <http://www.state.gov/r/pa/ei/bgn/2898.htm>> (Consultat el 12/5/2015)

WALLERSTEIN, I. (1974), "A world system perspective on the Social Sciences", *The British Journal of Sociology*, 27, 3.

WALT, S.M. (2009), "Alliances in a Unipolar World", Cambridge University Press: *World Politics*, 61, 1.

WALTZ, K.N. (1954), *Man the State and War a theoretical analysis*. New York: Columbia University Press.

WALTZ, K.N. (1979), *Theory of International Politics*. New York: Mcgraw-Hill.

WEDNT, A. (1987). "The agent-structure Problem in International Relations Theory", *International Organization*, 41,3.

WILLIAMS, C.M. (2004), " Why Ideas Matter in International Relations: Hans Morgenthau, Classical Realism, and the Moral Construction of Power Politics", Cambridge University Press: *International Organization Foundation*, 58, 4. Disponible a < <http://www.jstor.org/stable/3877799> > (Consultat el 6/12/2015)

WILSON et al. (2007). "The N-11 more than an acronym. Goldman Sachs", *Economic Research: Global Economics Paper*,193.

WTO (World Trade Organization), US, EU and Japan file disputes against China, *The disputes* <https://www.wto.org/english/news_e/news12_e/dsrfc_13mar12_e.htm> (Consultat el 10/5/2016)

WTO (World Trade Organization), Dispute Settlement: Dispute DS432, *The disputes* <https://www.wto.org/english/tratop_e/dispu_e/cases_e/ds432_e.htm> (Consultat el 10/5/2016)

WTO (World Trade Organizayion), Map of disputes between WTO Members, *The disputes* <https://www.wto.org/english/tratop_e/dispu_e/dispu_maps_e.htm> (Consultat el 7/5/2016)

WTO (World Trade Organization)European Union, *The members* <https://www.wto.org/english/thewto_e/countries_e/european_communities_e.htm> (Consultado el 6/5/2016)